

10/1-2
LEDEN
ÚNOR

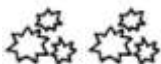
VZHŮRU KĚ HVĚZDÁM

ČASOPIS
ZÁKLADNÍ ŠKOLY BRATŘÍ FRICŮ
ONDŘEJOV

ČÍSLO
9

Na návštěvě Gymnázia Říčany
Rozhovor s novou paní učitelkou Janou Macůrkovou
Ohlédnutí za naším podzimním výjezdem
Zábava - vtipy, bludiště, duševní rozcvička
Mezi námi děvčaty
O ztracené ovečce - komiks na pokračování
Příběh na pokračování
Ilustrace od Sagittarii

NA NÁVŠTĚVĚ GYMNÁZIA V ŘÍČANECH

➤ Návštěva očima Pavly Hudcové

V prvním čísle letošního školního časopisu jsme psali, že začneme projekt „Návštěvy škol v našem okolí“, kterým náš časopis oživíme. A jelikož to byl nápad z mé hlavy, tak jsem si vzala na starost první školu – gymnázium v Říčanech. Dlouho mi trvalo, než jsem se odhodlala k tomu napsat e-mail paní ředitelce Václavě Černé. Nakonec jsem se k tomu dostala a domluvili jsme se.

Při dnu otevřených dveří jsme tedy měli tu možnost gymnázium navštívit. Byla jsem tam skoro celý den, takže jsem si to tam hezky „omrkla“. Mile mě přivítalo setkání s paní zástupkyní Uhlíkovou, která mi připomněla, jak podobná jsem svému bratrovi. Byla moc příjemná. Chvilku potom jsem se šla podívat na hodinu anglického jazyka do tercie, kde jsem zjistila, že nejen já a moji spolužáci mají problém s rozlišováním časů. Na hodině němčiny v oktávě jsem byla

překvapená, že některým slovům rozumím. Nebylo jich sice mnoho, ale i tak mě to překvapilo. Avšak při čtení a překladu článku už jsem měla problém. Nerozuměla jsem vůbec nic, na rozdíl od žáků oktávy...

Ve volných chvílích jsem s Terkou a Gábinou pozorovala houpající se kyvadlo uprostřed celé budovy, které dokazovalo, že naše Země opravdu rotuje.

Na celé škole vládla po celou dobu mé přítomnosti příjemná atmosféra, všichni učitelé nás mile přijali. S několika žáky, známými i mě doposud neznámými jsem si skvěle popovídala. Jsem ráda, že jsme se na tuto školu vydali a poznali jsme nové lidi. Bylo to moc fajn. Těším se na tohle prostředí, pokud se na tento gympl dostanu ☺.

LaBuŤ

➤ Návštěva očima Gábiny Wustingerové

Na začátku prosince jsem byla s paní učitelkou Hudcovou, Pavlou Hudcovou a Terkou Kalibovou na návštěvě říčanského gymnázia. Prošli jsme školou do ředitelny. Paní ředitelka s námi krátce promluvila a upřesnili jsme si scénář. Jako první Pavla vedla s paní ředitelkou rozhovor. Šli jsme se podívat na hodinu německého jazyka téměř nejstarších žáků gymnázia. Postupem času jsme zjistili, že čtou článek o Napoleonovi Bonaparte. Žáci se střídali ve čtení článku. Jelikož se učím německy, nestíhala jsem „zírat“ na jejich výslovnost a vím, že se toho ještě musím hodně naučit. Během hodiny jsem zaslechla nějaké šustění a spadnutí špendlíku na zem. Po chvíli jsem zjistila, že mi spadl papír z nástěnky, která byla za mnou, na klín, a tak

jsem ho dala pod lavici. Naštěstí si toho nikdo ze třídy kromě Terky a Pavly nevšiml. Před koncem hodiny jsme odešli a šli jsme udělat pár rozhovorů s učiteli. Všichni byli moc příjemní. Nakonec jsme se šli podívat na celou hodinu anglické konverzace s paní profesorkou Pitelkovou. Abych pravdu řekla, chvílemi se všichni smáli, ale já jsem vůbec nevěděla čemu, protože jsem hodně větám nerozuměla. Alespoň jsem si udělala „obrázek“ na to, jak asi bude probíhat výuka na střední škole.

Perseus

ROZHOVORY S PEDAGOGY

Rozhovor s paní ředitelkou Václavou Černou

▪ Můžete nám krátce představit Vaše gymnázium?

Naše gymnázium je tradiční osmileté a čtyřleté gymnázium a snažíme se najít nějaký kompromis mezi tradičně ověřenými způsoby výuky, a tím, co vyžaduje moderní doba. Takže se snažíme vyhýbat extrémům.

▪ **Kdybyste měla jedním nebo dvěma slovy definovat toto gymnázium, jaké slovo byste použila?**

„klasický standard“ – *naší prioritou jsou dobré základy všeobecného vzdělání a poskytnutí prostoru pro rozvoj individuálních předpokladů a preferencí (volitelné semináře, středoškolská odborná činnost, předmětové olympiády a soutěže)*

▪ **Jak se cítíte ve funkci ředitelky?**

Unaveně z nekoncepčních změn školské legislativy a protichůdných požadavků veřejnosti na práci školy.

▪ **Jaké je to být ředitelkou gymnázia?**

Je to hodně práce, zodpovědnosti a občas radost z výsledků žáků.

▪ **Co se Vám na Vaší škole líbí? S čím jste spokojená?**

Spokojená jsem kdykoliv, když slyším nějakého inteligentního studenta a mohu s ním pohovořit. Spokojená jsem, kdykoliv vidím dobré výsledky učitelů a žáků. Z toho mám radost a určitě to nahradí práci, kterou tomu člověk dává.

▪ **Co byste na Vaší škole změnila?**

Vylepšila bych vybavení školy, kdyby byly finanční prostředky a snažila bych se najít si více času pro individuální práci s učiteli, na kterou se nedostává pro spoustu byrokracie a operativní záležitosti. A protože nemohu vykrást banku, nemohu říct, jak bych zajistila lepší financování, mohu si pouze přát, aby bylo více zdrojů na financování vybavení školy.

▪ **O jaké vysoké školy je v dnešní době mezi maturanty největší zájem?**

Vysoká škola ekonomická, některé společensko-vědní obory a zvyšuje se také zájem o techniky a to i u dětí, které jsou opravdu nadané a neberou to jako „únikovku“, což je docela dobrý signál.

▪ **Máte nějakou humornou příhodu z praxe?**

Za ta léta je jich hodně, ale vše se odehrává v takovém „poklusu“, že jsou zasunuty do podvědomí. A jsou to příhody situační, takové „kouzlo nechtěného“, které se těžko sděluje.

▪ **Co chcete vzkázat budoucím studentům této školy?**

Per aspera ad astra. Nenabízíme marketingové modré z nebe, ale podporu všem, pro které je vzdělání lidskou hodnotou a investicí do vlastní budoucnosti. A pro dobré lidské vztahy a trochu zábavy a humoru je ve škole také místo.

▪ **Děkujeme za rozhovor**

*Rozhovor vedla Pavla Hudcová
(částečný zápis Tereza Kalibová)*

Rozhovor s paní profesorkou Dandovou

- **Jaký předmět učíte ?**

Biologii a tělesnou výchovu.

- **Kdybyste měla jedním nebo dvěma slovy definovat toto gymnázium, jaké byste použila?**

Dobré vztahy.

- **Myslíte, že děti ze ZŠ jsou dostatečně připraveny na gymnázium?**

Záleží na tom, ze které školy přijdou. Některé děti mají výborné znalosti, jiné dost chatrné.

- **Máte nějakou příhodu z praxe?**

Učím už více než 20 let a těch příhod bylo mnoho - veselých i těch méně veselých. Třeba si vzpomínám na jeden zájezd na hory, kdy bylo málo sněhu a chodili jsme pěšky s lyžemi asi 1,5km do kopce na jedinou zprovozněnou sjezdovku. Asi 3 chlupci si dali lyžáky do jedné velké tašky a střídali se v jejím nošení. A hned druhý den po namáhavém výstupu zjistili, že ji nevzal ani jeden z nich a zůstala na chatě v lyžárně. Takže místo lyžování chodili kolem sjezdovky.

Další den si tašku s botami už pečlivě hlídali, ale když vystoupali ke sjezdovce, zjistili, že jeden z nich nemá pro změnu lyže.

- **Co se vám na této škole líbí?**

Jednak škola samotná – prostorné a světlé třídy, chodby.

Jednak přátelské prostředí.

- **Co byste na vaší škole změnila?**

Zmodernizovala bych vybavení školy, přidala ještě jednu tělocvičnu a atletické hřiště.

- **Co chcete vzkázat budoucím studentům této školy?**

Studium zde je docela náročné, je potřeba se dost učit a sledovat dění u nás i ve světě. Ale zase budete mít velkou šanci dostat se na vybranou vysokou školu nebo se dobře uplatnit v praxi.

- **Děkujeme za rozhovor**

Rozhovor vedly Tereza Kalibová a Gabriela Wustingerová

Rozhovor s paní profesorkou Větrovskou

- **Jaký předmět zde vyučujete?**

Německý jazyk.

- **V jakých třídách se německý jazyk učí?**

Od tercie po oktávu.

▪ **Kdybyste měla definovat toto gymnázium, jaká slova byste použila?**

Klasické gymnázium s vysokou náročností a dobrými výsledky.

▪ **Myslíte, že děti, které na toto gymnázium přijdou, jsou na studium zde dostatečně připraveny?**

Myslím, že moc ne. Záleží i na tom, ze které základní školy přicházejí a jak náročné měly učitele. Jsou mezi nimi velké rozdíly.

▪ **S čím tedy mají studenti největší problém, když sem přijdou?**

Já primy neučím, takže s těmi nejmenšími zkušenosti nemám. Nejmladší žáci, které vyučuji, jsou z tercie. Ale všeobecně lze říci, že nejsou příliš zvyklí systematicky pracovat. Také s koncentrací v hodinách mívají problémy. Ani každodenní domácí příprava na výuku není u mnohých žáků samozřejmostí. Ti, kteří ji na ZŠ nepotřebovali, jsou zde paradoxně v nevýhodě, protože než pochopí, že je to opravdu nutné, mohou ztratit spoustu času.

To známe :o)...

▪ **To abych si to s tou přihláškou na toto gymnázium ještě rozmyslela...**

Ne, bez učení by to určitě nešlo☺

Pokud byste zde chtěli studovat, museli byste se zdejšímu pracovnímu tempu přizpůsobit. Přípravu bychom po Vás určitě chtěli.

▪ **Co se Vám na této škole líbí?**

Nejvíce? Určitě kolektiv. Zdejší profesori jsou velmi pracovití a pečliví. Mnozí se věnují studentům daleko nad rámec svých pracovních povinností. Myslím si, že to v dnešní době není na všech školách zdaleka samozřejmostí!

▪ **Co byste na této škole naopak změnila?**

Hodně by nám pomohli bystří a pracovití studenti, zejména ve čtyřletém cyklu. A samozřejmě by škole prospěla moderní audiovizuální technika – projektory, počítače apod. To je problémem většiny škol.

▪ **Máte nějakou humornou příhodu z praxe?**

Ke komickým situacím dochází i ve vyučování relativně často. Obvykle se však jedná o „kouzlo okamžiku“, které se těžko interpretuje.

▪ **Co chcete vzkázat budoucím studentům této školy?**

Nechť se k nám těší☺

▪ **Na učení?**

Nejen. Co třeba radost z poznání?

Ale mohou se těšit samozřejmě i na exkurze a sportovní kurzy.

▪ **Děkujeme za rozhovor**

Rozhovor vedla Pavla Hudcová (částečný zápis Tereza Kalibová)

Rozhovor s Annou Rečkovou bývalou výbornou žákyní ondřejovské školy

• Proč jsi chtěla/a zrovna na říčanský gympl?

Vždycky jsem chtěla na gymnázium, zrovna o říčanském rozhodlo nenáročné dojíždění a pozdější vstávání. Přiznám se, kdyby mi táta tenkrát za to neslíbil nový počítač, tak bych tam asi nešla. ;-)

• Líbí se ti tady na gymnáziu?

Mně se tu líbí. Je to ale hlavně kvůli tomu, že mám skvělou třídu, s paralelní si také rozumíme, trávíme spolu fakt spoustu času. Nemusím vstávat brzo, protože škola začíná až v půl deváté. Profesori jsou až na výjimky féroví. Vybavenost školy trochu pokulhává. Ale! Není tu žádný teror, tak sem klidně podejte přihlášku.:D V prváku na lyžák, ve druháku na kola a ve třetáku na vodu!:D

• Co budeš chtít dělat za profesi, až vyjdeš?

Chci být architekt a designér. Právě se připravuji na přijímačky na vysokou. Chci jít na ČVUT – fakultu architektury. Je to můj cíl, jinde studovat prostě nechci. Termín přijímaček – 25. - 26. ledna – Držte mi palce!:))

• Jaké jsou tvé oblíbené předměty a jaké naopak nemáš rád/a?

Není předmět, který vyloženě nesnáším a není ani předmět, který je top. Dost mě ale baví chemie, občas matematika a angličtina, ze seminářů pak tvůrčí psaní. Nejraději mám předměty, kde použiju logiku nebo „své“, tvůrčí schopnosti. Šprtání mě totiž neokouzluje.

• Vzpomeneš si někdy na tvoji bývalou ondřejovskou školu?

Často o ní mluvíme s Michalem Petřů, spolužákem ze základky a teď i na gymnáziu. A vlastně v dobrém. :) Byli jsme roztomilí, byli jsme hodní, slušní a poctiví. A taky to byl čas, kdy jsem získávala samé jedničky skoro zadarmo. Na to si vzpomenu opravdu často. Chybí mi to:D

• Na co z ondřejovské školy nejvíce vzpomínáš?

Vzpomínám hlavně na zážitky se třídou... Byli jsme parta. Vzpomínám na výlet do Itálie. A vzpomínám na naši výbornou třídní – Věru Hudcovou. Vzpomínám na drsné hodiny českého jazyka s paní učitelkou Vomáčkovou (v dobrém slova smyslu:D) a ty nejlepší hodiny matematiky s panem učitelem Řezbou.:)))

• Co bys chtěla vzkázat žákům ondřejovské školy?

Nezlobte!:)D

Rozhovor vedla Gabriela Wustingerová

Pár slov závěrem

Státnímu gymnáziu v Říčanech je více než padesát let. Dnes na něm mohou studovat žáci buď osmileté studium, nebo čtyřleté studium. Když slavilo gymnázium dvacáté narozeniny, byla jsem v té době jeho žákyní. Pojí se k němu spousta mých vzpomínek. Byla jsem moc ráda, že žákyně z redakční rady se vydaly na toto gymnázium. Zcela samostatně vše vyjednaly. Ráda jsem je pak na jejich návštěvě provázela a sledovala jejich téměř profesionální práci redaktorek. Nemalý dík patří paní ředitelce Černé, která nám návštěvu umožnila a všem, kteří naší návštěvu ve škole provázeli úsměvem a milými slovy.

Orion

Rozhovor s paní Janou Macůrkovou

Mezi nové učitele v letošním školním roce patří Jana Macůrková. Učí u nás přírodopis, zeměpis a pracovní činnosti. Těsně před Vánoci jsme jí položili pár otázek.

• Jaké bylo vaše nejhorší vysvědčení?

Jedna čtyřka na gymnáziu z němčiny.

• Jste velkou milovnicí zvířat, kolik jich doma máte?

Jednu činčilu, dvě morčata, dva hady, pět gekončků, blíže nespočítatelný počet bílých myší, tři děti a manžela (smích ☺).

• Které zvíře máte nejraději a proč?

Já jsem hadař, takže plazy.

• A je nějaké zvíře, které nemáte ráda či se ho bojíte?

Nemám ráda mravence (alergie).

• Co vás v poslední době nejvíce potěšilo?

Narození vnučky Anežky (myslím si, že tu není co řešit).

• Blíží se Vánoce. Jaký dárek si letos přejete najít pod stromečkem?

Já si myslím, že už jsem ho dostala (vnučku), i když mám objednaný u Ježíška krásný chundelatý župánek.

• Který vánoční dárek vám v dětství udělal největší radost?

Vždycky to byly knížky o přírodě.

• Ve které zemi byste nejraději chtěla žít?

Mně Česko vyhovuje (nerada bych žila v jakémkoli velkém městě).

• Děkujeme za rozhovor.

Rozhovor vedly Tereza Böhmová a Tereza Vorreiterová

aneb Hvězdný tým začíná natáčet nový film Nebreč!

☐☐ → Chameleon alias Jonáš píše:

To se takhle jednou zrodil v hlavě našeho Oriona geniální nápad, udělat další pracovní výjezd. Do Soběhrd jsme odcestovali v prvním možném termínu. U mě doma se trošku bojovalo, protože bych jel přímo z Trutnova. Nakonec však rodiče povolili a nic mi už nebránilo. Cesta byla dlouhá a únavná. Kousek za Senohrabama mi volala mamka, která vůbec netušila, že bych měl jít na vlastní pěst z Mrače potmě. Vymlouvám se na to, že mi půjde Orion naproti. Jakmile vylezu z vlaku, volá Orion, že pro mě s panem farářem přijedou. Nakonec jsem byl rád, protože byla hluboká noc a všude kolem mlha. Když jsem přijel na faru, čekalo mě překvapení. Velká narozeninová oslava, a jen pro mě. Od celé redakční rady jsem dostal knihu. Právě tu, co jsem do ní vyplvil lektvar při natáčení našeho filmu o Galileovi. Následovalo pohoštění a pařba kompotu (oblíbená hra) až do pozdních nočních hodin. Právě na ten vzpomínám nejraději. Když všichni odešli do hajan, usedli jsme s Věrou do kuchyňky a povídali si o tom, co děje ve škole a v Ondřejově. Na kutě odcházím už opravdu pozdě, ale nahoře v podkroví to pořád žije. Já šel k Lištičce do našeho soukromého apartmá, s výhledem na dvorek. Ráno jsme si oba přispali, ale nesetkalo se to s pochopením.

Posnídali jsme, uklidili nádobí a už se mohla natáčet první scéna. Se svojí rolí jsem byl spokojený, protože mi nedělalo potíže se do ní vžít. Při druhé scéně jsem se bavil s Kubou, ale moc nahlas. Zase špatně. Když se utišil ten hurikán, co následoval, byl jsem menší, než tahle písmenka. Poté šla Věra vařit oběd. Nějak jsem se tam motal a snažil se pomáhat. Pavla s Terkou mezitím přišly se hrou. Pomalu se lidé kolem mne začali vytrácet, až jsem zůstal jen já sám. A pak to přišlo. Byl jsem odveden do pokoje, kde mi bylo oznámeno, že jsem v blázinci. No, klobouk dolu. Docela jsem se zapotil.

Pak se šlo papat. Obídek zasytil hladové pupíčky. A na odpoledne byla připravená další kalba. Nejdřív freesbee. Později se hledali různé hračky, které Orion poschovával po zahradě. Běhalo se, to mě moc bavilo. Nakonec bylo vyhlášení vítězů. Všichni si museli jít balit a uklidit po večerních orgiích. Pak jsme se rozloučili s panem farářem a vyrazili do Mrače. Cestou jsme si povídali a dávali dohromady říkanky. Na nádraží jsme přišli dříve, a tak jsme museli čekat na vlak. Cesta vlakem byla příjemná, navíc zpestřená zážitkem pána, který z nás byl tak rozechvělý, že chtěl projít skleněnými dveřmi. Chudák. Do Mnichovic

jsme dorazili včas, mé kolegy z rady si rozebrali jejich rodiče. Já pokračoval s Orionem až do Ondřejova, kde si i mě vyzvedla maminka. Na výjezdu byla velká legrace, protože v Ondřejově je moc fajn parta lidí. Doufám, že si někdy takovou akcičku zase zopakujeme.

Drak alias Lili píše:

Když jsme konečně začlenili naše nové partáky z konkurzu, byl čas na to, abychom začali zvažovat další bod našeho plánu. Takzvaně výlet :-D Jakmile jsme se tom doslechli, začali jsme skákat radostí, další legrace, blbosti a všechno možné. Hlavou se nám začaly vířit stovky nápadů. A ani jsme se nenadáli, už tady byl den odjezdu. Jakžtakž dorazili skoro všichni, naštěstí. Naskákali jsme do autobusu a hupky, dupky do Mnichovic. V Mnichovicích nás čekala cesta do kopce (uf!), nikomu z vás to nepřeju. Nakonec jsme stanuli na nádraží a čekali na vlak. Jak už znáte z minulých výletů, už jen cesty vlakem jsou velké dobrodružství. A pokud máte nové partáky, je o to větší. Když jsme dojeli do Mrače čekala nás daleko horší cesta - do Soběhrd pěšky!!!! Řeknu vám, kvůli radě budu muset začít víc chodit do kopce :-). Cesta byla krkolomná, pro někoho až nesnesitelná, ale zase díky ní jsme aspoň pěkně popovídali. Když jsme spatřili cedulku „Soběhrdy“, div jsme neskákali radostí. Dokráčeli jsme k našemu obydlí (k faře) a začali se strkat nedočkavě dovnitř. Když jsme se dostrkali dovnitř, začalo horečné vybalování; poté byla chvilka odpočinku, poté hry. To byla taková legrace! Museli byste to vidět, abyste to pochopili, protože to co my dokážeme, je neskutečné. Když už jsme celý udýchání nemohli ani chodit, svalili jsme do židlí a plánovali sobotu. A potom jsme šli nahoru do pokojů. Tam jsme ještě nějakou tu hodinku blbli. V sobotu jsme měli napilno. Natáčení filmu, hry, soutěže a blbnutí. Klasika!! Občas jsme někoho museli popostrčit, to víte nováčci Občas jsme na sebe koukali jako na zjevení. Bohužel když se opravdu bavíte, čas utíká jako voda. Ani se nenadějete a už je čas odjezdu. Takže rychle sbalit, rozloučit se a hurá s kopce. Pro někoho byla ta cesta s kopce horší než ta do kopce :-) Cestou jsme probírali uplynulé dny, co jsme spolu strávili. Cesta nám rychle utekla. No a potom už jenom cesta vlakem do Stránčic a domů!! A já chci říct jenom jedno: Miluju vás a musíme opět znovu někam vyrazit!!!!

Lev alias Klára píše:

Naše skvělá parta se rozhodla, že v čele s Věruš vyrazíme na víkend, kde se začnou točit první scény do nového filmu, hrát hry a prostě dělat blbosti. A tak se taky stalo;-). Jeden podzimní pátek jsme všichni, co pojedou, vyrazili směr Soběhrdy...teda až na mě, já jsem se připojila až v sobotu dopoledne kvůli tomu, že se spalo v patře. Jen co jsem za nimi dorazila, už jsem v rukou držela svůj scénář :-D Při natáčení byla opravdu legrace. Museli jsme jak jinak točit na

několikrát, poprvé pár z nás zapomnělo text, potom v kameře překázela výzdoba místnosti, tak se to muselo sundat....

Po namáhavém natáčení jsme se občerstvili svačinkou. Potom se točilo dál a také se hráli hry s míčem. Přišel čas oběda. Všichni jsme si sedli ke stolu a papali polívčičku a pak těstoviny s kečupem;-) Už jsme měli všechno natočeno, a tak přišla na řadu hra na blázny:-D, kdo tam nebyl, nepochopí. Také se hrála hra, že všichni měli venku najít hračky, co Věruš schovala, a příkrývat je šátkem. Pak mně a Věruš nahlásit co našli...abych pravdu řekla, byli úplně zadýchaní, jak nám běhali říct, co objevili a my jsme skoro ani nestíhaly zapisovat:-D. A co všechno nenašli...např. Terka objevila nějakého panáčka s párkem v rohlíku a spoustu dalších našlo hračky, co vůbec nebylo úkolem najít:-D. Odpoledne rychle ubíhalo, a proto už se začalo pomalu balit. Když všichni byli hotovi, tak jsme si dali ještě svačinku a přitom jsme hráli tichou poštu:-). Já jsem např. pošeptala větu „Moucha leze po okně“ nakonec z toho vyšlo „Boucháme se po hlavě“ :-D. Všichni měli výgeb. Nakonec přišel čas rozloučení a odjezdu. Pro mě to byl nezapomenutelný den plný zábavy a opravdu jsem si ho užila, a myslím si, že jsem nebyla sama!:-)

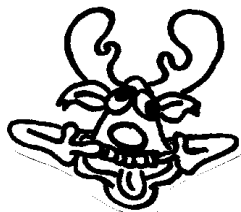
⇒ **Perseus alias Eliška a verše všeho druhu, jak je zaznamenala po cestě zpět:**

Jak už asi všichni víte, jela naše redakční rada na víkendový pobyt do Soběhrd. Myslím, že si to každý z nás užil. Natáčeli jsme další scény do našeho filmu a hráli jsme spoustu velmi zábavných her. Moc se těším, až tam pojedeme znovu. Podrobněji si naši výpravu přečtete v jiných článcích. Cestou zpět vymýšlelo pár lidí verše všeho druhu, rozhodli jsme se, že je zveřejníme.

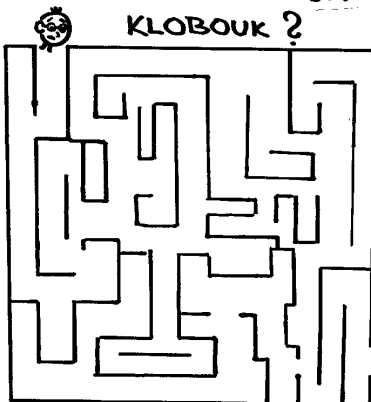
1. Jsi OKej? Tak se koukej a broukej. (Kentaur, Žirafa)
2. Jsi kožená? Tak jsi věta vložená. (Cefeus, Perseus)
3. Jsi kazivec? Zavolej blázinec. (Perseus)
4. Je ti krásně? Nekousej si dásně. (Kentaur)
5. Jsi Věruš? Tak to přeruš a neruš. (Kentaur, Perseus)
6. Je ti vedro? Tak jsi žebro. (Perseus)
7. Je ti akorát? Tak jsi práporák. (Perseus)
8. Je ti zima? Tak jsi klima. (Perseus)
9. Je ti hej? Tak se zlej a zazpívej. (Kentaur, Ještěrka)
10. Je ti hej? Tak se neflákej a zazpívej. (Kentaur, Perseus)
11. Jsi v cajku? Ušij krajku. (Kentaur)
12. Dodržuj kázeň, když jsi blázen. (Kentaur)
13. Vidiš Mrač? Tak zatlač. (Kentaur, Cefeus)
14. Suchý listí zadek čistí. (Chameleon)
15. Máš bradavici? Vem si krasavici. (Perseus)
16. Nevidíš dveře? Změř si kefe. (Perseus)

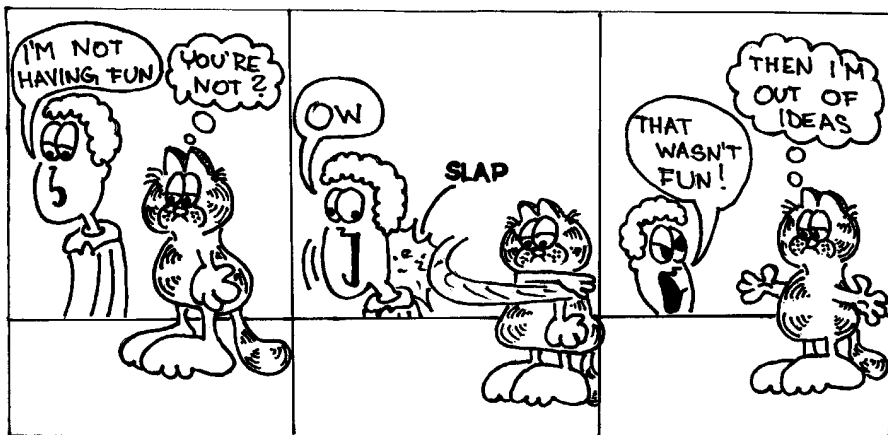
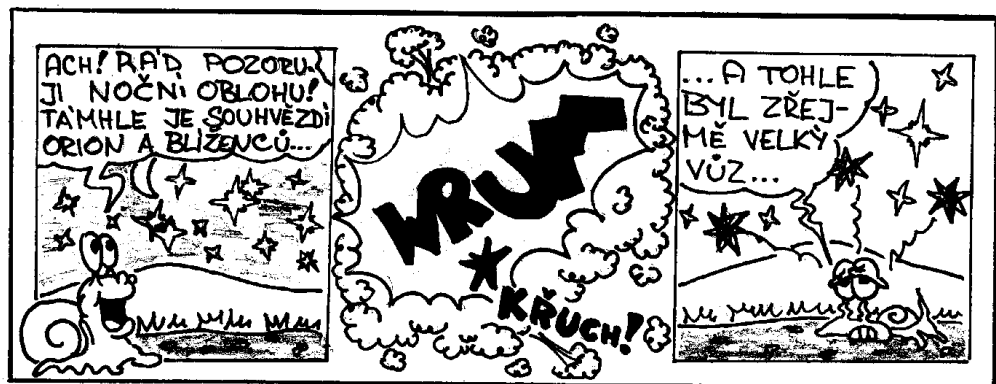
ZÁBAVA - POJĎ SI ZALUŠTIT
A TROCHU SE POBAVIT

POMŮŽEŠ ALIMU NAJIT
KLOBOUK ?

Bludiště a vtipy
od Sagittarii

Duševní rozvička I.

1. Vyber, co logicky patří místo otazníků:

8; 10; ?; 17; 22; ?; 35

2.

12	25	72
3	?	18
19	38	114

2; 6; 12; 93

3.

5	6
7	8

2	4
4	6

4	9
7	?

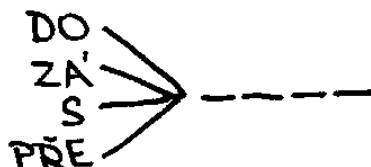
4. Vyber, co nepatří mezi ostatní:

→ 205; 124; 315; 61; 3022; 106

→ PLOT, TEPLA, DIPLOM, PLACHTA, PLOTNA

→ A, É, K, I, O

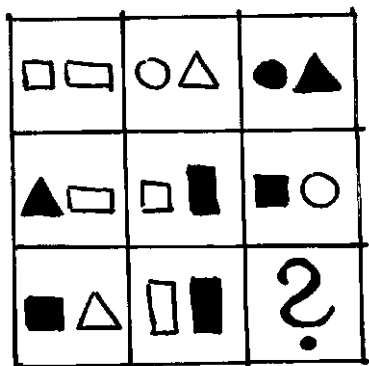
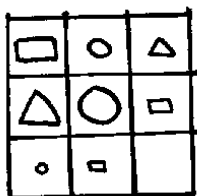
5. Doplň písmena místo čárek tak, aby vznikla čtyři podstatná jména

6. Najdi dvojici, která má podobný logický vztah:
DŮM – ŽIDLE

STROM – LISTY
 STŮL – TALÍŘ
 SKŘIŇ – ŠATY
 TMAVÝ – SVĚTLÝ

7. Do prázdného políčka vyber správný obrazec:

⇒ ⇒ ⇒ **MEZI NÁMI DĚVČATY** ⇒ ⇒ ⇒ ☀ ☆

V této nové rubrice se budete dovídat typy a triky a poznatky o různých věcech. Doufám, že Vás zaujme.

Chvála nohou

Často se říká, že někomu „smrdí“ nohy. Pěkná nespravedlnost! Když si uvědomím, jak dobře nám nohy slouží. Pečuj o své nohy: zaslouží si to.

Nohy jako v bavlnce ☺:

V zimě jsou schované v ponožkách, ale v létě je vystavujeme v sandálech. Tak vezmi péči o nohy do svých rukou!

- Krátké nehty jsou lepší: pokud nosíš uzavřené boty, vyhneš se tak zarostlým nehtům.
- Nezapomeň nohy namazat hydratačním krémem: tak je lépe ochráníš před vysoušením
- Příprav nohám skvělou koupel. To znamená, že v jednom lavůrku bude studená voda a v druhém horká. Ponoř do každého obě nohy na jednu minutu a několikrát za sebou to zopakuj.

Takové malé veledílo:

Nohy nesou celou naši tělesnou váhu. Abychom mohli udělat krok a po něm další, aktivuje každá noha 26 kostí, 21 svalů, více než 100 šlach, 31 kloubů, stovku nervů... Skrývají však také více než 40 000 potních žláz. Takže se často potí a produkují nepříjemný zápach. Ale vzhledem ke službám, které nám prokazují, jim snad docela dobře můžeme tuhle nepříjemnou chybičku odpustit, ne?

Dlouhé 1,4 m:

Rekord v délce nehtů drží jeden indián, který si je nechává růst od roku 1952! Nehty na ruku vyrostou za rok přibližně o 4 cm a na nohou o 2 cm. Trvá tedy celý rok, než se úplně obnoví nehet na palci u nohy.

Podle knížky Nápadník pro šikovné holky zpracovala Labuť

□ □ → **TENIS** □ □ → ☀ ☆

Davis Cup je tenisová soutěž mužských týmů, kterou pořádá každý rok Mezinárodní tenisová federace. Myšlenka tohoto týmového tenisového střetnutí vznikla na Harvardské univerzitě. Dwight Davis vytvořil hrací schéma turnaje a koupil stříbrný pohár, kterému se říká „salátová mísa“. První utkání se uskutečnilo v roce 1900. Dnes se tohoto turnaje účastní více než 100 států.

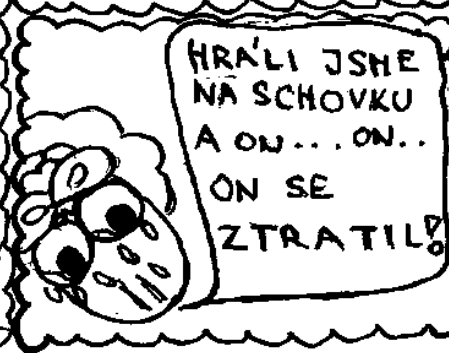
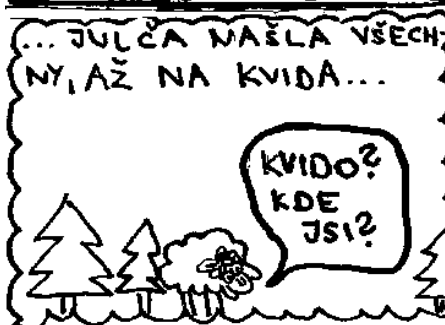
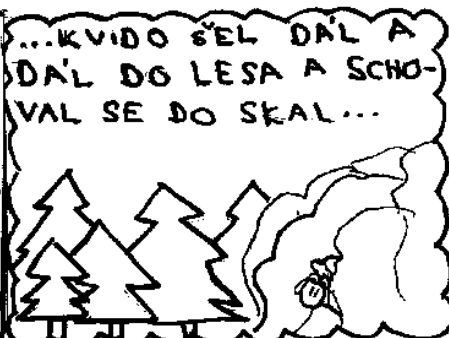
ČEŠI VE FINÁLE DAVIS CUPU

Čeští tenisté se po dlouhé době dostali do finále turnaje Davis Cup. Turnaj se konal ve Španělské Barceloně na začátku prosince.

Za Česko nastoupili: Jan Hájek, Radek Štěpánek, Tomáš Berdych, Lukáš Dlouhý
Česká republika se dostala do finále Davis Cupu, ale podlehla Španělsku celkově 5:0. Jediná možná naděje na úspěch byl Radek Štěpánek, ale když ztratil vedení 2:0, tak České naděje definitivně uhasly. Historický triumf se nekonal. Češi ale netruchlí, Štěpánek slíbil: "My tu mísu stejně vyhrajem!" "Je to naše týmové motto, třeba to vyhraje za rok."

Rys a Pegas

O ZTRACENĚ

Jak budou reagovat rodiče? A co mezi-
tim dělá Kvido?
TO SE DOZVÍTE JIŽ V PŘÍŠTÍM DÍLE!

by LaBUT^v

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ ???

Díl třetí

Druhý den ve škole se Sandra každou minutku dívala na hodiny (nejvíc poslední vyučovací hodinu), kdy už konečně skončí, ale čas ne a ne utíkat. Znáte ten pocit, když se na něco těšíte, tak jakoby se hodiny najednou zasekly a nepohnuly ručičkami ani o kousíček a vy byste nejradši šli a přetočili je o kus dál: -D. Když konečně zazvonilo, Sandra měla hned sbaleno a už upalovala k lesu, co největší rychlostí. Volala přes celý les, hledala pidilidi všude. Asi po deseti minutách na ně konečně narazila. „Tady jste“, usmála se Sandra. „Vy jste mi teda dali.“ Asi dva metry vysoko na stromě seděli dva vysmátí pidilidé. Smáli se Sandře, než si uvědomila, že se jí na hlavě nějakým způsobem usadila šiška a shodila ji dolů. „Jak jste se tam dostali?“, zeptala se a zakroutila hlavou. „Ahoj, to víš..stačí umět pořádně šplhat a jde to. Pojď za námi, chceme ti něco ukázat.“ Mishel s Tomíkem se obrátili a cupitali dolů ze stromku. „Tamhle vzadu“, ukázal Tom. Sandra se pořádně podívala přes les a uviděla, že se tam cosi třpytí a hemží. Přistoupili blíž a uviděli, jak další čtyři malí tvorečkové přeskakují v jehličí. „To jsou naši kamarádi, vrátili se z dlouhé cesty, ale jenom na skok.“ Potom hráli všichni včetně Sandry hry a dováděli celé odpoledne i večer. Bylo jim opravdu dobře. Když přišla Sandra domů a podívala se na sebe do zrcadla, měla koutky zahnuté pořád do úsměvu.:)

Pokračování příště

Delfin

Hvězdný tým (redakční rada časopisu): *(Katka Böhmová), Žirafa (Tereza Böhmová), Delfin (Eva Budská), Lev (Kristýna Budská), Bliženci (Kristýna Čiháková), Drak (Patricie Hejmová), Rys (Eda Horák), Labuť (Pavla Hudcová), Havran (Petr Jordán), Cefeus (Monika Jordánová), Sagittarii (Tereza Kalibová), Fénix (Jana Modráčková), Chameleon (Jan Pangrác), Casiopea (Barbora Povýšilová), Lištička (Jakub Vaněk), (Adéla Vodičková), Ještěrka (Tereza Vorreiterová), Kentaur (Jiří Vosátka), Pegas (Jan Vránek), Perseus (Gabriela Wustingerová) pod vedením Orionu (Věry Hudcové).*

Uzávěrka čísla 9 – leden/únor: 15. ledna 2010

Uzávěrka čísla 10 - březen/duben: 15. března 2010.

Pokud chcete přispět do našeho časopisu, stačí se domluvit s libovolným členem redakční rady.